Leonardo da Vinci program

Németország

2013. július 14. - augusztus 31.

Toldi Miklós Élelmiszeripari Szakközépiskola

Szakiskola és Kollégium

1. nap: 2013. július 14.

Kora reggel indultunk el Nagykőrösről, a Toldi Iskola elöl, egy korszerű és kényelmes busszal. Első utunk Kecskemétre vezetett, ahol a csapat egy része gyülekezett. Miután az egész csapat a fedélzeten volt, indulhatott a nagy utazásunk Németország felé. Már az indulás előtt megvolt az alaphangulat, mindenki nagyon izgatott volt az úttól, és magától az elkovetkezendő időszaktól. A 18 órás út során 2 országon haladtunk át: Szlovákián és Csehországon. A Szlovák-Cseh határ átlépését egyértelműsítette a cseh utak minősége. Egy pillanat alatt mindenki felriadt és azt hitte, hogy valami baj történt , amikor a busz végighaladt a kátyús autóúton. Volt időnk megszokni, ugyanis több órán keresztül zötykölődtünk a cseh utakon, mire vérge elértük Drezdát a Cseh-Német határátkelőt. Egy parkolóban álltunk meg, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a Német tájra,.A rövid pihenő után Sanitz felé vettük az irányt, ahol már vártak minket szállásadóink. Megismerkedtünk velük és a szállásunkkal. A fiúk és a lányok külön épületbe kerültek. Ricsi, Norbi, Ervin, Viktor és én, egy szobában, míg a többiek a többi szobában lettek elszállásolva. A házban minden szükséges dolog meg volt ami kellhetett. Befészkelődtünk, ezután mindenki álomra hajtotta a fejét, hogy kipihenje az egésznapos utazás fáradalmait.

július 15.

Hétfő reggel kipihenten ébredtünk fel. A csapat leült reggelizni, bőven választhattunk a sokféle, finom, és egészséges ételek közül. A bőséges reggeli után Matthias Grenzer köszöntött minket és bemutatta nekünk német nyelvi oktatóinkat Eddát és Larst. Délelőtt szakmai oktatáson vettünk részt ahol megismertük a leendő munkahelyeink szakmai követelményeit és a ránk váró feladatokat. Ez után egy tesztet töltöttünk ki. Délután Klein Wehnendorf nevezetességeit és történelmét, Sanitz városát is megismertük, a város múzeumán keresztül. Ezen kívül megmutatták a város sportpályáját ahol sportolási lehetőséget biztosítottak nekünk. Továbbá meglátogattunk egy pár fontosabb helyet, mint például a közeli Nettó árúház és a menza ahol nap mint nap étkezni fogunk. Ezt követően meglátogattuk a stavenhageni tavat ahol nagyon jól szórakoztunk.

Stavenhagen tava

Az estét együtt töltötte az egész csoport, a mi épületünkben. Tanárúr közreműködésével, ízletes német kolbászt és zöldségsalátát készítettünk. A vacsora után kártyáztunk, fociztunk az udvaron és jókat beszélgettünk. Ezután lefürödtünk, és takarodót fújtunk.

július 16

A kora reggeli ébredés után elfogyasztottuk laktató és változatos reggelinket. Fél 9kor kezdődött az első német nyelvi és kulturális felkészítő óránk, ahol német nyelvet gyakorolhattuk, szakmai szavak egy kis részével. Ezen kívül betekintést nyertünk Németország és Mecklenburg-Vorpommen tartomány történelmébe és instrukciókat kaptunk a Német szokásokról és általánosságokról. Ezután megebédeltünk a közeli óvoda menzáján, majd elindultunk Rostockba. Először a Junge pékséget látogattuk meg, ahol Xavéria és Viktor fog dolgozni. A pékség nagyobb volt mint a magyarországi pékségek nagy része és jóval modernebb. A termelés nagy része autómatizált és a méretéhez és termeléséhez képest kevés ember dolgozik. Az üzemlátogatást követően megvendégeltek minket a pékségben gyártott termékből. A választék elég bő volt, ugyanis a szendvicstől kezdve, a fánkokon át, a mandula tortáig rengeteg dolog volt az asztalon. Az üzemlátogatás után Rostock történelmét ismerhettük meg. Egy térre mentünk ahol az Élet örömei nevezetű szökőkutat mutatták be nekünk.

Az élet örömei

Rengeteg ember és nagyon kellemes hangulat volt a környéken. A sétáló utcán mintha nem is törődne senki a gondjaival, bajaivalm csak boldogok, és épp azt teszik miehz kedvük van, valaki étkezik, és élvezi az utcai előadók műsorát, valki vásárol, valaki csak abban a sok emberben gyönyörködik, ki ide tévedt. Nem csalódtunk! Ezt követően egy makettet néztünk meg, ami a belvárost ábrázolta és a város kapukat. Ez után a Mária templomban tettünk látogatást, ami egy hatalmas és nagyon díszes templom a város szívében.

A templomban található egy különleges óra, amit Hanza órának neveznek és számos történet fűződik a nevéhez. Az óra még a Hanza időkből való és ez az egyetlen még ma is működő Hanza óra. Ez után a warnemündei kikötőt és az ott állomásozó óriási luxushajókat tekintettük meg. Miután itt is végeztünk, a szállásunk felé vettük az irányt. Megint jól telt az este. Ricsi segítségével, aki nagyon jól tud németül, elkészítettük az első német házi feladatunkat, majd megvacsoráztunk. A vacsora ma pulykaragú volt. Vacsora után élményekkel tele tértünk nyugovóra.

július 17.

Reggel elhatároztuk a srácokkal, hogy egy laza edzéssel kezdjük a napot. Ez jó ötlet volt, ugyanis hamar feltöltődtünk és frissen vágtunk neki a napnak. A szokásos reggeli után német órára mentünk, ahol leellenőriztük a tegnap feladott házi feladatot. Ezt követően párokat kellett alkotni és különböző mondatokat kellet kérdeznünk a másiktól. Elég érdekes volt még a kiejtés és néhol magyar és angol szavak is felbukkanta. Nyelvi tanárunk jókat mosolygott rajtunk. Élvezetes óra volt és nagy előrelépés volt abban, hogy megmerjünk szólalni németül a következő hetekben. Óra után megebédeltünk a menzán majd elindultunk Tessin városába, ahol sokmindent megtudtunk tessin városárol, történelméről, kulturájáról.

július 18.

A reggeli tornát követően megreggeliztünk és német órára mentünk. Itt csapatokat alkottunk és különböző szituációkat kellett eljátszanunk németül. Kis odafigyeléssel, és tanulással egyre könnyebben ment az igazi német kiejtés, és aszituációk eljátszása hasznos volt, hiszen később sok helyzetet megtudtunk oldani, ami hirtelen vágott közbe, nem blokkoltam le, hanem beugrottak ezek a szituációk .Ez után ebédeltünk és Rostockba intdultunk ahol Matthias pékségét látogattuk meg, ahol Zsófi és Tünde fog dolgozni az elkövetkezendő hetekben. Nagyon kedvesen fogadtak minket és körbe vezettek a Junge pékségnél jóval kisebb méretű pékségben, és kóstolót is kaptunk az itt készített termékekből. Az üzemlátogatás után Rostock városközpontja volt a következő célállomás.. Itt egy múzeumba látogattunk, ahol különböző állatok preparátumai voltak kiállítva, ez nagyon érdekes volt. Este házi feladatot csináltunk és vacsoráztunk, majd lefeküdtünk aludni.

július 19.

A mai reggelen csak Ricsi és Viktor tornázott, mert én nem tudtam kikellni az ágyból… A reggeli nagyon jól esett mindenkinek, érezni lehetett, hogy fárad a csapat a napi sűrű progamok miatt. Német órán olyan szavakat és kifejezéseket tanultunk, amelyekkel nap mint nap találkozni fogunk a munkahelyünkön. Például számokat, eszközök neveit és hozzávalókat. Az ebéd után a szállásadóink a közeli tóhoz vezettek bennünket. Meglepetésünkre a tó fürdésre alkalmas volt és egy rész ki volt alakítva erre a célra. Mi fiúk rögtön bementünk, míg a lányoknak egy kicsit segítenünk kellett a bejutáshoz. Végül mindenki nagyon jól érezte magát. A késő délutáni órákba indultunk vissza mert közös vacsora főzés volt a program. Egy kis lazítás már jól esett a csapatnak. Természetesen szakítottunk időt a német házi feladatra és a kifejezések megtanulására is. Ezek után fürdés, és megkezdtük az éjszakai pihenőnket.

július 20

A mai napon kivételesen rövidebb volt a német óra mivel ma hosszú utat tettünk meg ebéd után, míg odaértünk Grammentinbe a Komander családhoz. Itt Klaudia és Zoli fognak dolgozni a nyár folyamán. A család az kalsszikus pék és cukrász termékeken kívül még fasüteményekkel foglalkozik. Lehetőségünk volt elkészíteni és megkóstolni a különböző fasüteményeket. Sőt mi több, kaptunk még fagyit is aminek mindannyian nagyon örültünk. Innen az 1000 éves tölgyesek erdejébe mentünk. Fantasztikus látvány tárult elénk. Vezetőnk elmesélte az itt található növények, állatok, sziklák és persze a 4 tölgy történetét.Ez a séta a parkban, megnyugtató volt, a természet szinte megérintett minket, a friss levegő, az a természetes frissesség, békesség keringett a levegőben amit csak egy ilyen csodaszép helyen lehet érezni. Út közben a tölgyesben élő szarvasokat és vaddisznókat is megcsodálhattuk. Visszaérve szállásunkra Irénke néni és Turi tanárúr dobostortát készítettek Lars számára aki ezen a napon ünnepelte születésnapját. Közösen adtuk át neki meglepetés szülinapi tortát, amit meghatódva fogadott. Készítettünk egy pár közös képet, majd mindenki a szállására ment, megvacsorázott és lefeküdt aludni.

július 22.

A mai reggelem nem éppen volt kellemes, este nem tudtam normálisan aludni, csak egy valami járt a fejemben, és nem más volt, mint az elkövetkezendő hónap. Aggódtam, mi lesz ha elrontok valamit, mi lesz ha nem tudok majd szotérteni a németekkel, ezért elhatároztam, hogy még keményebben fogom tanulni az itteni német órákon, és kihozom magambol a maximumot..Reggeli után német órára mentünk, ahol már összetettebb mondatokat tanultunk, mint például: Szeretnék kérni egy vödröt és egy habkártyát (Ich möchte ein eimer und ein shaber). Az óra után ebédeltünk ,majd Grimmenbe indultunk ahol Marcsi, Niki, Viktor, Ricsi és Én fogunk dolgozni. Először megnéztük, hogy hol fogunk lanki. A város egy nagyon szép pontján lévő panzióban szállásolnak el minket, aminek hátsó kijárata, egy hatalmas parkra nyílik. A panzióban fog velünk lakni tanár úr is, szóval a csoport „bázisa" is itt lesz. A szállásról egyenesen a Kühl városi pékségbe mentünk, ahol már Frank egy bőséges ebéddel várt minket. Az üzemlátogatás során megismerkedtünk a leendő munkahelyünkkel. Frank bemutatta a kenyér részleget, a pékséget és végül a cukrászatot. Megtudtuk, hogy méretéhez képest óriási mennyiségű árut készítenek itt, és nagy gondot fordítanak a kézzel történő munkára, amit manapság kevesen tesznek meg, a nagy mennyiség termelése érdekében, de a Khül pékségben ezt megoldották, ami tiszteletreméltó. A látogatás végén Kühl is megjelent és üdvözölt minek, majd alá írtuk a szükséges papírokat. Innen hazafelé vettük az irányt, de útközben Sanitzban megálltunk tankolni és vásárolni. Visszaérve megírtuk a házi feladatunkat, megvacsoráztunk és elaludtunk.

július 23.

A mai nap is a szokásosan kezdődött. Német órán párbeszédeket folytattunk és azt gyakoroltuk, hogy hogyan kell felépíteni egy beszélgetést. Ebéd után a Rügen szigetre indultunk. Az oda vezető út Stralsund keresztül vezet, ami egy nagy kikötőváros. A tengerparton egy hatalmas hajógyár van. Innen egy óriási, gyünyörű és modern hídon lehet átkelni a Rügen szigetre.

Érdekesség, hogy a híd komplett megépítése kevesebbe került, mint a Margithíd állítólagos felújítási költsége.

A szigetre érve először a „cirkuszt” néztük meg. Ez egy tér aminek a közepén áll egy emlékmű amihez 8 út vezet és a város alapítását jelzi(1810). A város ezen részének különlegessége, hogy csak fehér házak vannak. A tér közelében van egy Evangélikus templom amely kertjében egy gyönyörű tó van. Innen mentünk a Koepke pékségbe ahol Ervin és Norbi fognak dolgozni. A tulajdonos és felesége fagyival és süteménnyel kínáltak minket. Az itt készített rumos golyó sokunk tetszését elnyerte. Miután tanár úr elintézte a papírmunkát elindultunk haza. Mindenki nagyon fáradt volt az egész napos talponlét után, így mindenki gyorsan nyugovóra tért.

július 24.

A mai reggelen elég fáradtan ébredtem. A reggeli után német órára mentünk, ahol egy összegző tesztet írtunk az eddig megszerzett tudásunk alapján.A teszt elég nehéz volt, de sikerult megkuzdeni vele, hála a jól felépített német nyelvleckéknek.Német nyelvtanárunk kijavította tesztjeinket, értékelt minket és jó el mondta, hogy mire figyeljünk oda az elkövetkező hetek során. Ezt követően tanúsítványokat kaptunk. A tanusítványok kiosztása után nyelvtanárunk egy térkép segítségével bemutatta az országot és a tartományt. Meclemburg fővárosa Schwerin. 1990 óta önálló tartományként tartják számon. Ezen kívül még sok érdekes dolgot mesélt nekünk többek között arról, amikor ő is Magyarországon tartózkodott. A beszélgetést követően jóízűt ebédeltünk a tanár úr által elkészített gulyáslevesből. Már mindenkinek jól esett egy kis hazai. Ebéd után ismét lementünk a közeli tóhoz, hogy megmártózzunk egy kicsit. Visszaérve a szállásra egy búcsúest keretében sült húst sütöttünk és az itt eltöltött másfél hét élményeit elevenítettük fel. Az éjjel sokáig fennmaradtunk, mindenki izgatott volt a munkakezdés miatt és össze is kellett csomagolni, hogy holnap reggel már csak a buszra kelljen felszállni.

július 25.

Ébredés után elbúcsúztunk szállásadóinktól és nyelvtanárainktól. Ezt követően felszáltunk a buszra és elindultunk munkahelyeink felé. Dél körül Grimmenbe érkeztünk ahol a panzió tulajdonosa már várt minket. Átadta szobakulcsainkat mi pedig elfoglaltuk a szobákat. Kipakolás után tanár úr javaslatára város nézésre indultunk. A város központja felé vettük az irányt. Útközben több supermarket mellet is elhaladtunk amelyek helyzetét és árait megjegyeztük, ha véletlen a panzió szomszédságában lévő Nettó árúház drágább lenne. A város központja nagyon hangulatos. Macskaköves utcák, régi épületek és egy hatalmas templom megadja különleges hangulatát. A városnézést és bevásárlást követően a Kühl pékség által biztosított autó már a panzió parkolójában várt minket. Hét órára elkészültünk és elindultunk munkahelyünkre ahol Frank üdvözölt minket. Frank megmutatta öltöző szekrényeinket, majd az átöltözést követően mégegyszer körbevezetett minket az üzemen, ahol már zajlott a termelés. Mindenkinek megmutatta, hogy hol fog dolgozni és rövid tűz-és balesetvédelmi oktatást is tartott nekünk. Marcsi, Viktor és Én a „Kuchen" részre kerültünk, ahol főként péksüteményeket készítettünk.Kedves társam Hans, akit egyből megkedveltem, olyan volt ő mint egy cowboy, szigorúan nézett, és nem türt hibát. Az első napomon almás süteményt készítettem ami kicsit a rétesre hasonlitott. A keveréket én készítettem, teljesen egyedül, és ami meglepő volt, sikerült tökéletesre elkészítenem.Majd meggyes süteményt, minek az alapja két tésztaféléből állt. A tetejére került a meggy, amit félig kész tésztára helyeztünk. Ezen kívül még mákos sütemény ami viszonylag egyszerű volt, bár kicsit elfáradtam mire kimértem azt a sok mákos keveréket.. Mire ézhez kaptunk már 2 óra volt és kezdődött a takarítás. Az üzemben több helyen található mosogató és kézmosó egység, ahol különböző tisztítószereket is lehet adagolni egy autómatából. Ezen kívül egy slag segítségével, - amibe mosószert is engednek – könnyedén le lehet takarítani az asztalokat és a padlót. Majd egy órányi takarítás után véget ért az első napunk. Kifelé menet megismertük az esti termelés vezetőt is, aki érdeklődött, hogy hogyan tetszett az első napunk. Átöltöztünk és hazafelé vettük az irány, ahol tanárúr várt minket. Elmeséltük neki élményinket majd nyugovóra tértünk.

július 26.

Fél 12-kor ébredtünk fel az esti munka után. Gyorsan elkészültünk, majd ebédelni indultunk. Ebédet a pékségnél lévő étteremnél kaptunk, ahol nagyon finom és nagy adag főtt ételeket biztosítanak nekünk. Az ebédet követően bevásárlásra indultunk, hogy az elkövetkezendő napokra legyen elegendő enni és innivalónk.
Sziesztáztunk, és a VIVA tv-t hallgattuk. Számos német előadót és zenét ismertünk meg itt, amelyek közül párat még jónak is lehetett nevezni gyengébb pillanatokban. Késő délután uzsonnáztunk, majd felkészültünk a második munkanapunkra. Ismét korábban érkeztünk mint kellett volna, ugyanis már 19:20 kor az öltözőben voltunk, és majd 30 percet kellett várnunk, hogy az első munkatársunkat meglássuk. A mai napon megtudtuk, hogy lehetőségünk lesz más "szektorokban" is dolgoznunk, azaz bárki mehet majd a "brot"(kenyér) illetve "condi"(cukrász) részlegbe aki most a pék részlegen van és ugyanez fordítva is. A mai nap is az almás csodával kezdődött, majd jött a rettegett mákos, amihez már én mértem, és kevertem ki.Élveztem hisz egyre önállóbb voltam, gyorsan alkalmazkodtam, és tanultam meg, mi-hol található. Ebben a szektorban az volt a jellemző, hogy nem sok fajta terméket gyárt (egy egy ember) de abból nagyon sokat. A mai napon egy új terméknek az előállítási módját tanulhattam meg, ami nem más volt mint a vanilliás-marcipános sütemény. Egy piskótalapra kellet rákanalaznom a sűrű masszát, amit morzsával hintettünk meg. Mivel nem nagyon szeretem a marcipánt, nehéz volt elviselnem a szagát, de megoldottam, és a végére még meg is szerettem.Egy kocsi kész, két kocsi kész, be a hűtőbe, ki a hűtőből, és egyszer csak azt hallom Hanstól: CU PAUSE. Eldobtuk ami a kezünkben volt, és indultunk az ebédlőbe, ahol a többi munkatárs töltötte a szünetét. Itt alkalmam volt enni, inni, kicsit felfrissülni, negyed óra múlva értesített Hans, hogy véget ért a szünet, majd visszamentünk az üzembe ahol ott folytattuk a munkát ahol abbahagytuk. Nagy megrendelés lehetett, mivel egész este a vaníliás süteményt csinaltuk. Eljött a két óra, a takarításhoz készülődtunk. Itt gyorsan végeztünk a takarítással, mivel nem nagyon koszoltunk magunk körűl, mert kaptam egy-két jó tanácsot, hogyan dolgozzam gyorsan, és minél tisztábban. Három órakkor véget ért ez az éjszaka is, miután átöltöztünk, a pékség előtt gyülekeztünk, majd haza indultunk. Fáradtan, kcisit megtörve ültünk a szobánkban, nem szoktunk még bele. Lefürödtünk, majd mintha kiütöttek volna minket elaludtunk.

július 27.

A mai napot főleg pihenéssel töltöttük, ugyanis kicsit kimerültek voltunk a munka után. Délután bevásároltunk, estére pedig hivatalosak voltunk egy Hendyk által szervezett vacsorára. Az étterem Hendryk feleségéjé Birgité. Nyelvi oktatónk is hivatalos volt erre az eseményre. Jó volt kicsit beszélgetni vele az élményeinkről amíg az étteremhez sétáltunk. Az étteremben még vártak minket. A vacsora 6 fogásból állt. Ettünk többek között halat, rákot, rozmaringos burgonyát, csirkemellet és vanília fagylaltot. Frank sajnos nem tudott részt venni a vacsorán, de telefonon felhívtuk és beszéltünk vele pár szót, s mit kiderül ő is egy vacsorán volt, így közösen koccintottunk egyet vele is telefonon keresztül. Vacsora közben beszélgettünk Hendrykkel, érdeklődött, hogy hogyan tetszik nekünk a munka és hogy van-e valami problémánk. Birgit felajánlotta, hogy a ruháinkat az étterem melletti mosoda részlegen kimoshatjuk, ami nagyon jó, ugyanis a panzióban csak kézzel tudtunk mosni. Késő este volt mikor haza indultunk, ekkor megcsodáltuk a belvárost esti fényekben is. Miután hazaértünk még a panzióban társalogtunk egy kicsit, majd lefeküdtünk aludni.

Július 28.

A mai nap kicsit későn keltünk fel a tegnapi későn fekvés miatt. Első utunk Birgit éttermához vezetett, ugyanis tegnap meghívtak minket reggelire is. Ismét nagyon jót ettünk. Sült hús volt rozmaringra tűzdelt burgonyával és barna szósszal. Ebéd után visszatértünk szállásunkra ahol filmet néztünk és összeválogattuk a ruháinkat, amelyeket mosodába vittünk. Ma hamarabb indultunk dolgozni, mert még megálltunk a már törzshelyünknek számító döneresnél enni. Miután beértünk, gyorsan átöltöztünk és a helyünkre mentünk. Ezen a munkanapon, máshogy kezdődött minden. Egy növényi olajat tartalmazó spray-el dolgoztam, és sütemény formákat fújtam be vele, majd grízzel bevonni. Ezekbe, töltöttem egy édes, és meglehetősen sűrű tésztát. Ezután jött a szokásos almás, majd a mákos sütemény. Fél 3-kor hozzáláttunk a takarításhoz és 3 órára elkészültünk, majd hazamentünk. A panzióban tanár úr még filmet nézett. Mivel még ébren volt, megragadtuk az alkalmat és beszélgettünk vele. Sajnos az esti munka miatt napközben nem nagyon tudunk beszélgetni, ezért ilyenkor be tudjuk ezt pótolni.

július 29.

A tegnapi munka után kicsit későn keltünk fel, ezért sietnünk kellett, hogy kapjunk ebédet. Sikeresen megérkeztünk és szerencsénkre még nyitva volt az étterem. Nem tudom, hogy ez a barna színű szósz pontosan mi lehet, de nagyon finom!
Az étrendjükben sok a zöldség, a párolt és főtt étel, és a krumpli. A krumplit változatosan készítik, különböző szószokkal.Szinte mindenre öntenek amihez krumpli a köret. Ebéd után irány a bolt, majd haza. Ezt a napot itthon fekvéssel töltöttük nagyrészt és megnéztünk egy filmet. Jó volt végre Magyar nyelven hallani valaki mást is magunkon kívül. Délután elkészülődtünk, de az evést kihagytuk, mert munkába menet megálltunk egy döneresnél, ahol nagyon jó ízűt ettünk és jól laktunk. A munkahelyünkre kicsit az átlagosnál később értünk be, ezért sietnünk kellett, hogy 19:55-re átöltözzünk és készen álljunk a munkára. Ezen az estén Viktorral voltam. Először tálcákat kellett előkészítenünk a Russischer Zupfkuchenhez (Orosz túrótorta). Ennek a süteménynek az elkészítését nagyon élveztem. Első lépésként Lars (aki felügyelte az ottani munkánkat) elkészítette nekünk a kakaós morzsát, ami lisztből, cukorból, kakaóból, margarinból és sütőporból állt. Ezt kellett egyenletes rétegben a tálca aljára nyomkodnunk. Ezt követően tálcánként 5,4kg túrós-tejszínes krémet kellett ráöntenünk majd elsimítanunk. Ez után újra kakaós morzsát kellett szórni a tetejére és el is készült a nagyon finom és látványos sütemény. Ebből 32db tálcával csináltunk majd szünetre mentünk. Szünet után maradt egy kis időnk, ezért megnéztük a többieket. Ricsi a kenyeres részleten munkálkodott, ahol az egyik géppel probléma volt ezért nem haladt a termelés. Niki és Marcsi a cukrászatban mandarinos tortaszeleteket készítettek. Mikor visszaértünk 1-1 sprayt kaptunk és kenyér formákat kellett lefújnunk vele, majd azokat grízbe mártani. Fél 3kor végeztünk és mehetett a takarítás. Mivel tudtuk, hogy Ricsi részlegén a gép meghibásodása miatt le vannak maradva a termeléssel, így odamentünk segíteni, de itt közölték, hogy nyugodtan mennyünk haza, hát így tettünk

július 30.

Délelőtt már 11 órakor felébredtünk, majd az étterembe mentünk, ahol újra és újra átélhettük a németek vendégszeretetét, engem biztosan megkedveltek, mivel én mindig megettem mindent, mivel nagyon ízletesnek találom főztjüket. Miután hazaértünk, eldöntöttük , hogy ellátogatunk az óriás játszótérre.

Itt nagyon jól szórakoztunk és jót beszélgettünk. A délután további részét pihenéssel töltöttük. A szieszta után elindultunk dolgozni.Ez a nap sem volt szokásos, épp az almás keveréket készítettem, azasz kevertem el kézzel, amikor Hans lépett oda sietve, hogy azzonnal menjek vele. Én személy szerint azthitetm valami baj van, valamit elrontottunk. Majd kiderült hogy kihagytuk az eddig általam még nem gyártott megykrémes süteményt. Ez a sütemény a puha piskota szeletre felkent meggyes krém, amit egy újjabb piskóta réteggel fednek, majd a tetejére kerülnek az egész meggyek. Ez a munka kihívás volt, hiszen nem volt egyszerű megfelelően felpakolni a meggy darabokat, és eléggé siettünk. 3 óra előtt pár perccel végeztünk és elindultunk haza, ahol tusolás után lefeküdtünk aludni.

július 31. szerda

Ma hamarabb indultunk munkába mert megálltunk még dönerezni is. A mai napon Sven megmutatta, hogy hogyan csomagolják és készítik elő a termékeket a szállításra. Mindenki ezen a részlegen munkálkodott. Én tortalapok csomagolásában segítettem. Ma a szokásosnál több szünetet kaptunk, mivel hamar elkészültünk a ránk bízott munkákkal. Az étkező részben rengeteg zsemle és sütemény volt ki pakolva amiből mi is fogyasztottunk. Miután visszaértünk, Sven (éjjszakai műszakvezető) megmutatta, hogy a keletkezett papír és műanyag hulladékokat hogyan gyűjtik. Az udvarra mentünk, ahol több óriási konténer volt, amikben szelektíven gyűjtik a szemetet. Miután ezzel végeztünk, a kenyerek ládába pakolásában. Gyorsan eltelt az idő, mivel új dolgokat csinálhattunk. 3 órakor hazaindultunk. Mivel még nem voltunk fáradtak, a panzió előtti padon leültünk és beszélgettünk tanár úr társaságában. Már világosodott mire ágyba kerültünk.

augusztus 1. csütörtök

Szinte hihetetlen, de már augusztus van és már csak 1 hónapot tölthetünk itt. Elmentünk szokásosan ebédelni. Az ebéd sült krumpli volt sült kolbásszal, aminek nagyon örültünk, mert a német kolbász nagyon finom.Én félnyersen kértem, amit igen szívélyesen fogadtak, hisz itt így szokás enni a kolbászt. Hazafelé bementünk a Rewe nevű boltba, ahol óriási volt a kínálat. Vettünk ásványvizet, üdítőt és alapanyagokat a szendvicsekhez, amelyeket délután fogunk enni. Miután meguzsonnáztunk, dolgozni mentünk. Egy bögre kávé után átöltöztünk és indulhatott is a munka. Ma furcsa módon Hans késett, így egyedül kellet nekilátnom a munkának, megmutatták azt a lapot, mire a napi termelés volt feljegyezve. Szerencsére, a munkát nem egy összetettebb süteménnyel kezdtük, hanem a formák spray-zésével, majd grízbe merítésével. Amikor pont végeztem, megjelent Hans, és elmesélte hogy lerobbant az autója, ez volt az oka annak hogy késett. Miután megjött, jókedvben, gyorsan elrepült felettünk az idő, nagyon gyorsan végeztünk az almással, a vaníliás krémessel, és muffinokkal, amiket úgy készítettünk, hogy a formákat a munka asztalra pakoltuk egymás mellé, majd egy nagy nyújtófán Hans hozta a tésztát. Végig gördítette a formák tetején, majd a tenyerünket a formára raktuk, és egy kisebb nyomással belecsíptük a tésztát a formába. Három órakor még ezt csináltuk, de Hans látván hogy letelt a munkaidőm, elengedett, mondván hogy átvállalja a takarítást. Megköszöntem, és elindultam a többiekkel haza.

augusztus 2. péntek

Ma a lányokat alig tudtuk felébreszteni, kb. 10 percig kopogtunk az ajtajukon mire felébredtek. A nem éppen zökkenőmentes készülődés után ebédelni mentünk. Az ebéd főttkrumpli és fasírt volt. Ízletes finom fasírt votl, hasonló íz világú mint a hazai. Visszatérve a szállásra bepakoltam a munkaruhámat a táskámba, majd uzsonnáztam egyet és egy kis lazítás után már indultunk is dolgozni. Ma Sven bemutatta nekünk, hogy milyen kovász és kenyértechnológiával dolgoznak. A kovász hatalmas silókban van. A környékén elég erős az élesztő szag. A silók előtt száraz kenyerek vártak a feldolgozásra. Ezután a kenyeres részleghez vitt minket, ahol bemutatta a különböző gépek működését. Először megmutatta, hogy hogyan mérik ki a szükséges hozzávalókat egy-egy tésztafajtához a számítógép segítségével. Itt minket is próbára tett. Mi kicsit lassabban, de sikeresen összeállítottuk a tésztához szükséges alapanyag keveréket. A pékség számos kenyérfélét gyárt, ezért a szükséges recepteket számítógépen tárolják és innen is érik el. Ezt követően a fagyasztós részleget mutatta be részletesen Sven. Az üzem több részén is vannak fagyasztó és hűtőszekrények. A sütésre váró fagyasztott pékárúkat és a szállításra váró cukrászsüteményeket tárolják ezekben. Van gyorsfagyasztó kamra is, ahol az átlaghőmérséklet -25 fok. Ezután a különböző kenyereken lévő vágásokat mutatták be. Az egy vágásostól az öt vágásosig mindegyiket megcsináltuk, igaz néha túl mélyre vágtunk, amely azért nem jó, mert tulságosan szétnyílik a kenyér és nem lesz szép. Közben letelt a munkaidőnk. Megköszöntünk a sok új információt, majd átöltöztünk aztán indultunk is haza.

augusztus 3.

Végre itt a várva várt hétvége. A pékség ezen a hétvégén nyárindító partit tart, ahova meghívta az egész csoportot. A Rostockiak 1-2 óra körül érkeztek, majd a többiek is ideértek különböző időpontokban.

Mivel mindenki éhes volt, Viktor elment a dőnereshez és Kb 5 pizzát és 5 dönert hozott. Maga a party a gyár melletti füves területen volt, ahova Viktor vitte ki az embereket autóval. Háromszor kellett fordulni, mire az egész brigád kijutott. Mire kiértünk, már javában ment a grillezés. Nekünk is rögtön tányért nyomtak a kezünkbe és mondták, hogy válogassunk, együnk azt és annyit amennyit csak szeretnénk. A parti egészen sokáig tartott, ugyanis nagyon jó volt a hangulat. Énekeltünk, táncoltunk és még Hendryket is sikerül a lányoknak becsalni egy táncra. Mikor lekapcsolták a zenét megint autóba ültünk és visszavitte Viktor a csapatot a panzióba, ugyanis a mai éjjszakát itt töltik. Kb. 3-4 órakor aludtunk el.

Augusztus 4.

A többiek az 1 órási vonattal mentek haza. Én jóizűen aludtam, észre sem vettem hogy elmentek. Délután összekészítettük a mosásra váró ruhákat, majd elkészítettük az ebédünket, ami pár szendvicsből állt. Egy kis pihenés és zenehallgatás után elindultunk a pékség felé, de mivel még éhesek voltunk dönereztünk is egyet. Miután beértünk, kávéztunk egyet és mehetett is a munka. Ma a kedvenc tortám alapját készítettük Hansal, ez volt a túrótorta. Először tálcákra sütőpapírt helyeztünk, majd arra egy karika formát és abba pedig az előre legyártott tészta karikákat. Különösen odakellet figyelni a szélére, mivel ha nem nyomkodtuk volna le az oldalát, nem alakult volna ki jellegzetes formája. Majd amikor végeztünk az összes tálcával, jöhetett maga a túrókrém betöltése. Aztán egyedül dolgoztam a szilvás süteménnyel. Ez a sütemény egy hatszögletű tészta, mire három darab félbevágott szilva található, majd erre szórják rá a morzsát, amit elég sok mindenhez használnak. Gyorsan letelt a munkaidőnk. Átöltöztünk, csomagoltunk egy kis süteményt az étkezdéből és hazamentünk.

augusztus 5. hétfő

Ma dél körül ébredtünk fel. Gyorsan elkészültünk, majd egy kis beszélgetés után ebédelni mentünk. A mai menü rántott hús volt sült burgonyával. Visszatérve szállásunkra filmeztünk a többiekkel. Mivel múltkor a lányok filmjét néztük, így ma mi választottunk és a 8 Mérföld című filmet néztük meg. Filmezés után meguzsonnáztunk és munkába mentünk. Miután beértünk és átöltöztünk a kenyerekhez kerültünk. Megmutatták nekünk a dagasztógépeket és a csészebillentő gépet, ami az elkészült tésztát a gépbe helyezi. Ma megmutatták nekünk, hogy milyen különböző kenyérfajtákat készítenek mint például a Florian's Brot vagy a König. Ez a kenyeret kézzel kell virgolni nem pedig gép hajtja végre. Mindenkinek virgolnija kellett egy kenyeret ami a többi munkáshoz képest elég lassan ment. Ez után az egész gépsort bemutatták. Az aktuális kenyeret amit készíteni akarunk kiválasztjuk a számítógépen, ami kiírja a szükséges hozzávalókat. Ez után a dagasztóba kerül a tészta, majd innen a gépsorra. Első fázisban külső tárcsás virgoló gépen megy keresztül, majd a kenyértészta hosszformázó gépbe kerül. Itt megformázza aktuális hosszúságúra és alakura kidobja a tálcára és mehet is a vetőszalagra. A szalagon pedig az aktuális vágási technikát használjuk. Mi után megtelt a szalag betoljuk a kelesztőbe kelesztés után pedig kisütjük, majd hagyjuk kihűlni ezt követően pedig ládákba pakoljuk. Munka után felsöprögetünk és letakarítottuk az általunk használt gépeket, majd átöltöztünk és indultunk is vissza a panzióba. Tusolást követően lefeküdtünk aludni.

augusztus 6. kedd

Ma reggel kicsit későn keltünk, ezért sietnünk kellett ebédelni. Az ebéd spagetti volt . Megköszöntük a finom ételt majd visszamentünk a panzióba. Alkalmam nyílt beszélnem az otthoniakkal, a barátnőmmel. Ezek után összeültünk a többiekkel és a svédországi produkciónkra gyakoroltunk, ahol magyar dalokat fogunk előadni. Ezt követően már indultunk is dolgozni. Kicsit hamar értünk be így ittunk egy-egy bögre kávét és beszélgettünk a többiekkel mielőtt elkezdődött volna a termelés. Először tálcákat kellett előkészítenem, amelyekbe 1,2 kg tésztát mértem, majd kentem szét egyenletesen. Ebből 30 tálcával kellett megcsinálnom. A mai napon búcsút intettem a Kuchen-nek és áttértem a Brot részlegre. Teljesen más hangulat uralkodott itt a kenyereknél, mintha csak haza csöppentem volna, a részleg egyik végéből a másikba kiabálnak, viccelődnek, és ami számomra a legfontosabb volt, boldogon és jókedvűen dolgoztak. Mikezor mellé kerültem. Nagyon jókedvű, szimpatikus srác volt, kivel jól együtt tudtam dolgozni. Itt minden nap volt pár megadott kenyér fajta amit mindennap készítettünk ilyen volt a kilós fehérkenyér, három, és ötvágásos. Lüdwick, és a florians És volt amit csak pár naponta. Pörgős, nagy odafigyelést igénylő munka volt, hisz amint a kiértek a kenyerek a hosszformázóból, érezni kellet hogy megvan-e a súlya a kenyérnek, a vágásoknak tökéletesnek kellet lennie. Mire felkaptam a fejem, már fél három volt, ideje volt takarítani. Amikor befejztem, már a többiek vártak, átöltöztem és indultunk is haza.

augusztus 7. szerda

Ma kicsit korábban ébredtünk mint szoktunk mert átmentünk Rostockba nézelődni, de előtte elmentünk ebédelni. Ma főtt burgonya volt májjal,ez nagyon izlett. Visszatérve szállásunkra elkészültünk és már indultunk is Rostockba. Az autópályán mentünk, amit nagyon élveztem. Út közben rengeteg szélmalmot láttunk. Először a többiek szállására mentünk meglátogattuk őket. Beszélgettünk, meséltek, hogy nekik milyen a munka és hogy érzik magukat. Ezután a közeli bevásárló központba mentünk. Vettem képeslapokat otthonra. Miután mindenki eleget vásárolt kocsiba ültünk és visszamentünk Grimmenbe. Visszaérve a szállásunkra ép annyi időnk volt, hogy összeszedjük a cuccainkat és induljunk dolgozni. A mai napon már a kenyereknél kezdtem, Mikezor már bent volt, hamar megbarátkoztunk, így én is az ő bevett köszönési módjukkal üdvözölhettem őket. Míg Mikezor előkészítette a gépeket a közös munkánkra, addig én a vetőszalagokat szórtam be lisztel, majd a hosszformázóból kikerülő kenyereket a szalagra helyeztük, és három jól irányzott vágást ejtettünk rajtuk. Aztán jött a Lüdwick, majd a florians. Fél tizenkettőkor mehettem ki szünetre, egyedül, majd hozzámverődött Mikezor, és Lorstom. Jól esett hogy befogadtak, így a csapat részének érezhettem magam. Az este maradandó 2 órájában 500 kenyeret virgoltunk, és mivel gyorsak voltunk, belefért még egy szünet, ami a munkaidőm végéig tartott. Sietve öltöztem át, minél hamarabb akartam mesélni a srácokról. indultunk is vissza a panzióba ahol jól megérdemelt pihenésünket tölthettük.

augusztus 8. csütörtök

Reggel tanár úr ébresztett minket, mivel ma az egész magyar csoporttal a Hansa Sailre megyünk. Gyorsan elkészültünk, csomagoltunk egy kis útravalót, majd kisétáltunk a grimmeni vasútállomásra. Felszáltunk a vonatunkra ami először Stralsundba vitt minket. Itt átkellett szálnunk a Rostockba tartó vonatra. Rostockban találkoztunk Klaudiával és Zolival, akik szintén a Warnemündei vonatra vártak. Nagyon jó volt újra látni őket, ugyanis ők nem tudtak eljönni a Kühl partyra. Sokat beszélgettünk a kint töltött hetekről és hogy kinek hogyan megy a munka. Miután leszálltunk a vonatról az állomáson már vártak minket a többiek. Ez után egy hangulatos séta vette kezdetét a tengerpartra. Rengeteg hajót láttunk, mindenféle országból érkeztek ide vitorlások. Például Ausztrált is láttunk. A szél eléggé fújt. Jókat nevettünk a sirályokon akik repülni próbáltak, de csak egyhelyben vagy hátrafelé repültek a szembeszél miatt. Később találkoztunk egri diáktársainkkal akik szintén itt töltik nyári gyakorlatukat és kilátogattak a hajós találkozóra. A hosszas nézelődés után felszálltunk az általunk kibérelt hajóra és kezdetét vette a tengeri utazás.

Nagyon élveztük az utazást. Rengeteg különleges hajót láttunk, többek között még katonai hadihajót is. Út közben kaptunk ebédet, ami különböző tengeri ételekből állt. Megkóstolhattuk a lepényhalat, a lazacot és a makrélát is. Ebéd után kimentünk a fedélzetre és képeket készítettünk, beszélgettünk na meg gyönyörködtünk a csodálatos kilátásban.

A hajóutat követően sietnünk kellett, hogy elérjük utolsó vonatunkat. Itt egy kis keveredés volt, mivel Ricsi, Viktor és Én felszálltunk a vonatra, de tanár úr és a lányok nem tudták megvenni a jegyeket, ezért lekésték az indulást. Végül mindenki megoldotta a hazautazást. Miután hazaértünk lefürödtünk és lefeküdtünk aludni, ugyanis nagyon elfáradtunk.

augusztus 9.

Ma kipihenve ébredtünk, mivel tegnap nem kellett dolgoznunk a sokáig elhúzódó Hansa Sail miatt. Elészültünk és elmentünk ebédelni. Az ebéd ma is nagyon finom volt. Ebéd után elmentünk bevásárolni, majd készültünk a munkahelyre. Ma kivételesen este 6ra mentünk dolgozni, mert holnap megyünk Svédországba. Nagyon sok kenyeret gyártottuk ma hisz Svédországban majd 1000db kenyeret fogunk kiosztani. Beaconos, hagymás, és a pékségben gyártott összes kenyérből készítettünk, nagyon sokat dolgoztam ezen a napon, de élveztem, és azt éreztem, valami fontosat csinálok, és amikor valaki ezt a kenyeret eszi, az én munkám is benne van, és hozzájárultam ahoz, hogy egy jót egyen valaki. Három óráig nem volt megállás, egy tíz perces szünetre volt időnk, nem többre. Mire észbe kaptunk, már vége is volt a munkaidőnknek. Hazamentünk és eltettük magunkat holnapra.

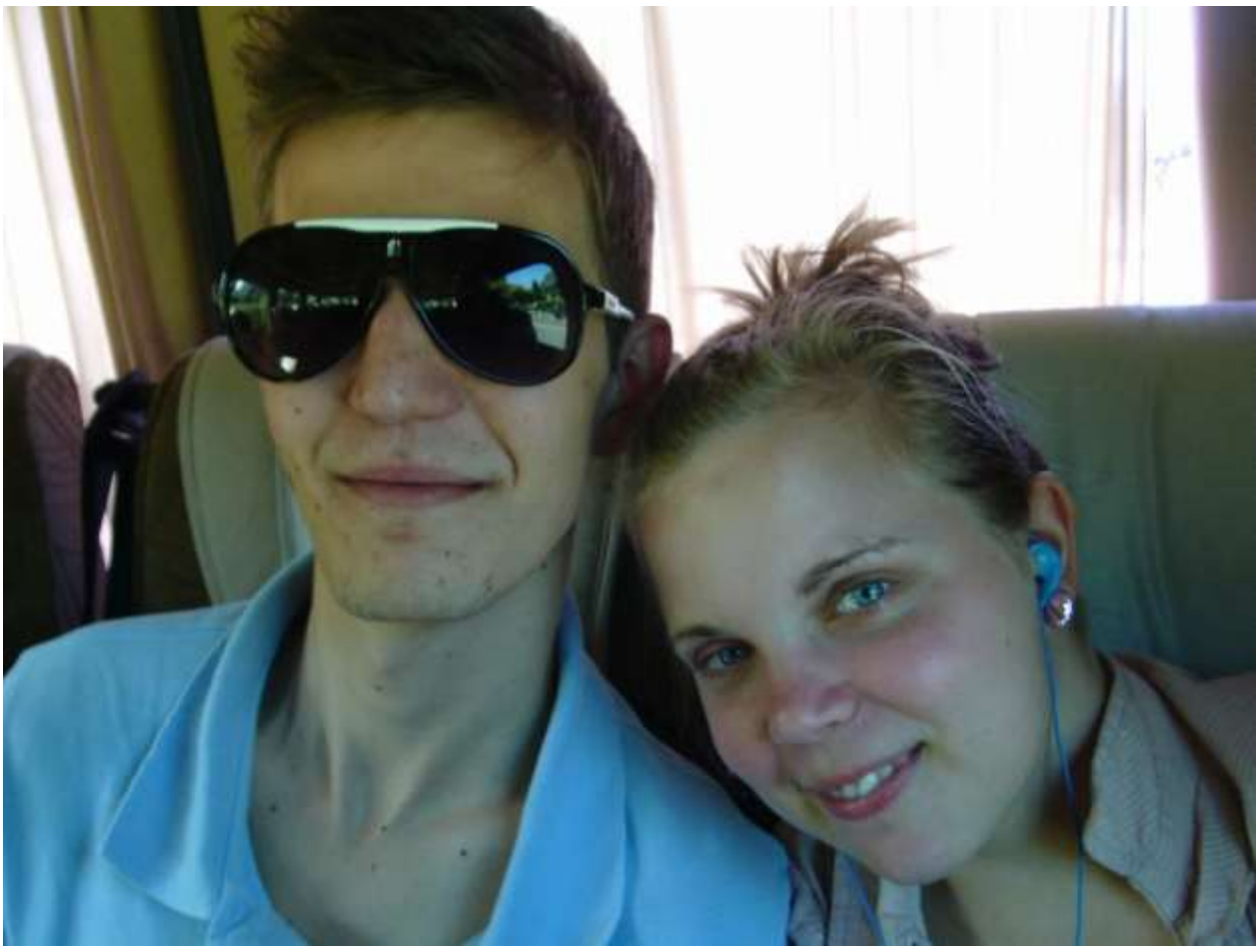

Augusztus 10.

Ezen a hétvégén lehetőségünk adódott Svédországba látogatni a munkaadónk, Hendryk Kühl által. Az utazásunk 9 órakor kezdőddöt, amikor a pékség elől indult el a több teherautóból, személygépjárműből és egy hatalmas buszból álló konvoj. Svédországba komppal keltünk át. A komp utazás 4 órás volt, ami fantasztikus volt. Munkatársainkkal és rokonaikkal baráti kapcsolatba kerültünk és nagyon élveztük ezt a pár órát. A kilátás káprázatos volt. Miután lehajtottunk a kompról, Malmö felé vettük az irányt, ahol a szállásunkra vittek minket. A szállás egy lenyűgöző hotel volt ami a Mayfair névre hallgatott. Elfoglaltuk szobáinkat, majd vacsorázni indultunk, egy közeli étterembe. Vacsora után szétnéztünka belvárosban. Malmö egy nagyon buzgó báros, hatalmas élet van kint az utcákon még késő este is. Rengeteg fiatallal találkoztunk, akikkel beszélgetni is tudtunk ugyanis, mint kiderült a Svédek már 6-7 éves koruk óta tanulják az angolt és ez által nagyon jól beszélik. Városnézés után visszatértünk a hotelba, ahoI alig találtuk meg a szobánkat a hatalmas labirintus szerű épületben. Miután ez sikerült megfürödtünk és lefeküdtünk aludni.

Augusztus 11.

A reggeli ébredés után elkészültünk és lementünk reggelizni a hotel éttermébe, ahol svédasztalos reggeli fogadott minket. Rengeteg étel közül lehetett választani a műzlitől a pirított baconig. Reggel elindultunk a közeli város főtérre ahol jótékonysági napot szervezet a pékség és még más Grimmeni cégek. A fúvós zenekar egész nap zenét szolgáltatott a téren, amely megadta annak különleges fesztivál hangulatát. Sülthúst körettel, a pékség által készített kenyekerek és süteményeket osztottuk. Én legjobban a sütik csomagolását élveztem, ugyani szeretem a pörgős munkákat, plusz én adtam ki az ott sorbaálló idős hölgyeknek és uraknak. Érdekesség, hogy egyszercsak hozzám szólt egy idős hölgy magyarul, hogy kérhetne-e még egy tálcát, mert ketten eszik egy barátnőjével. Nem kis meglepetést okozott a hölgy számunkra. A csapatunkat felkérték egy kisebb előadásra is , melynek keretében énekeltünk és egy vicces táncjátékot adtunk elő, melyhez felkértük a pékség vezetőit is. A produkció az Alma együttes Nád a házam teteje című előadása volt, ami hatalmas sikert aratott. A produkció után összepakoltunk és visszamentünk Malmöbe. Itt még elmentünk vacsorázni, majd lefeküdtünk, mert reggel hamar indultunk vissza Grimmenbe.

augusztus 12. hétfő

A reggeli visszautazás után délután fél kettő körül ébredtünk fel. Gyorsan elkészültünk és kocsiba ültünk, ugyan is csak kettő óráig van ebéd az étteremben. Szerencsére még időben odaértünk. A mai menü rakott tészta volt és vanília puding a desszert. Visszaértünk a szállásunkra, majd összepakoltunk. Tanár úr kínált meg minket szilvával, ami nagyon ízletes volt. Eljött az idő, el kell indulnunk dolgozni, így hát elbúcsúztunk, majd elindultunk. Ittunk gyorsan egy kávét majd munkába is álltunk. Ma segítettünk a különböző tésztatípusokat bedagasztani felosztani kimérni, ezt mind együtt, majd mindenki visszatért a kiosztott munkaterületére. Ma nem volt nagy termelés a kenyereknél, épphogy 600 db fehér kenyeret csináltunk, és 300 florians-t. Így a zsömlegéphez kerültem, ami meghibásodott, így figyelni kellet hogy a zsömlék megfelelő pozícióban vannak-e. itt megismertem Pavelt, aki egy öreg rókának számít az üzemben. Hasznos tanácsokkal látott el, nah és persze egy kis móka is belefért, aminek az áldozata általában valamelyik Nico volt. Szerencsére nem vették zokon hogy egy újfiú teszi ezt, inkább felvették a kesztyűt. Ez a versengés színesítette meg az ottani munkámat, és ezáltal élveztem nagyon. Általában itt a napok nagyon gyorsan eltelnek, bár én azt annak tulajdonítottam, hogy nincs időm ránézni az órára, így nem gondolkodom hogy mennyi van még hátra. Most is így történt, ránéztem az órára, és már 3 óra volt. Elköszöntem és már indultunk is haza.

augusztus 13. kedd

Reggel frissen és üdén keltem, ez annak köszönhető, hogy tegnap jól elfáradtam, és annak hogy nagyon jól aludtam. Mi ébresztettük a lányokat, és indultunk ebédelni. Bolognai spagetti volt az ebéd, amit kitünően készített el a két szakácsnő, bazsalikomos, petrezselymes fűzerezést nagyon eltalálták, így hát mint mindig, mind megettem. Amint visszaértünk, telihassal, úgyéreztem lekell dőlnöm. El is aludtam, Viktor ébresztett, szerencsétlenségemre nem ebédelni, hanem munkába indultunk. A mai napon is a kenyereknél voltam. De ma dagasztásban segédkeztem főleg, de a megszokott helyemre is visszaáltam. Ma votl egy különlegesség, mit agusztusban kezdenek el gyártani, ez pedig a kawiar brot volt. Ehez nekem kellet elmennem hátra, a formákért. Elsőre megtaláltam, pedig nem volt könnyű. A mai nap is gyorsan eltelt, talán a szünetek a legjobbak, mindig jókor jönnek, amikor már az ember elkezdene gondolkodni, hogy mennyi lehet hátra, mikor végez már, jön egy szünet, mi feldobja egy kicsit a kedvét. Elértünk az este végére, hazaindultunk.

augusztus 14. szerda

Egy óra körül ébredtünk, majd siettünk ebédelni. Tészta volt az ebéd, Snidlinges szósszal, különösen tetszett az az ízvilág, ez volt az egyik olyan étel amit itthon is elkészítek azóta.
Úgy döntöttem átmegyek a közeli szupermaketbe, és veszek valami finomságot. A hal mellet döntöttem, Viktor nem örült neki, mivel utálja a halat. Miután ettem ricsivel, már nem is volt időnk másra, mivel a munka hamarosan kezdődik. Ma az estét külömböző tésztafajták mérésével, dagasztásával, osztásával, kezdtük, majd visszatértem a kenyerekhez. Elsőnek egy barna és egy fehér omlós tésztát mértünk.Lorenzo, aki eddig szabadságon volt, most kezdett, és illendően bemutatkozott. Ma vele dolgoztam, és mivel folyékonyan beszélt angolul, könnyen szót értettünk.Furcsa volt a német utan angolra váltani. Szerencsétlenségünkre az osztógép, elromlott, de lorenzo gyors reakciójának köszönhetően, újra munkába állhattunk, azzal a külömbséggel, hogy kézzel mértük ki az összes kenyeret, és raktuk a külsőíves gömbölyítőbe. Rövid szünet után jöhetett egy kis virgolás, majd takarítás, és a munka vége. Hazaértünk, elsőként fürödtem, és bújtam ágyba, majd egyből el is aludtam.

augusztus 16. péntek

Reggel korán keltünk és elkészültünk, mert ma este hivatalosak vagyunk a magyar-német baráti estre. Reggel Ricsi és Én bementünk a pékségbe és bedagasztottuk a kürtös kalácshoz szükséges tészta adagot Sven segítségével. Ezután autóba ültünk és Rostockba mentünk. Mikor megérkeztünk, a csapat egyik része már ránk várt. Segítettünk asztalokat pakolni és előkészítettük a kürtös kalács sütéshez szükséges eszközöket. Idővel egyre több és több ember jelent meg az épületben. Az estre a többi csoporttag is hozott saját készítésű termékeket. Ervinék sajtos pogácsát, Bettiék pedig levendulás pogácsát hoztak. Kürtös kalácsból készítettünk fahéjasat, kókuszosat és mandulásat. A sütés után beszédek következtek. Először a német-magyar baráti társaság elnöke mondott pár szót magyarul és németül is. Ezt követően Turi tanár úr köszönte meg hogy már sokadik éve itt lehet és mesélt a DUBUKNET hálózatról. Xavi és Viktor munka adója ekkor ünnepelte a születésnapját, ezért egy csokor virággal illetve dobostortával leptük meg születésnapja alkalmából. Ezek után különböző prezentációk következtek. A nagykőrösi kertészek a levenduláról tartottak prezentációt. A cukrász csoportot Ricsi és Tamás képviselte, ők a kürtös kalács történetéről adtak elő prezentációt. Klaudia népi ruhába öltözve mutatta be a Kommander család híres fa süteményből készült tortáját. Nagyon hangulatos kis esténk volt, sokat beszélgettünk a többi kint dolgozó Toldis diákkal és a német munkaadókkal is. Nap végére mindannyian kellően elfáradtunk. Mindenkitől elköszöntünk megköszöntük az egész estét nagyon jól éreztük magunkat. Visszafelé kicsit fáradt voltam a vezetéshez, de az autóban nagyon jó hangulat volt. Énekeltünk, vicces sztorikat meséltünk és hasonlók. Miután visszaértünk, gyorsan lefürödtem és ledőltem aludni.

augusztus 19. hétfő

Reggel időben ébredtünk, mert ma a Lübecki marcipán gyárat látogattuk meg. Gyorsan elkészültünk, majd kisétáltunk a vonatállomásra és vonattal Rostockba majd Lübeckbe mentünk. A lübecki vonatállomáson találkoztunk a többiekkel. Jó volt újra látni a csapat többi tagját is. Közben megérkeztünk a marcipán gyárhoz, ahol kedvesen fogadtak minket. Természetesen Edda is velünk volt, mint mindig és segített nekünk, ha valamit nem érettünk. A marcipán gyárat 1806-ban alapították, azóta megszakítás nélkül üzemel és bővül. Megtudtuk azt is, hogy itt készítették el először a marcipános csokoládét. A Niederegger család a 18-század elején fogott neki a marcipán készítéshez. Elmeséltél hogy a legenda azt tartja hogy a marcipánt a lübeckiek kényszerből találták ki az éhezés ellen még a 15. században, amikor a városnak elfogyott az élelmiszertartaléka kivéve a mandulát és a cukrot. Ebből gyártottak marcipános cipókat az éhezés ellen. Ma nagy üzemi szinten gyártanak marcipánt. Márkájuk Niederegger Lübeck néven fut. megtudtuk hogy nálunk is kapható. A marcipán gyár legalább 300 féle különböző terméket gyárt. A cukrászda felső szintjén még egy marcipán múzeum is található. Meglátogattuk a Cafe Niederegger nevű helyet is. Itt is leginkább a marcipán a fő termék de sok más kiváló süteményük van mint például a diótorta amiből kaphattunk kóstolót is. Mindezek után rövid várost nézést tettünk majd visszaindultunk az állomásra ahol elbúcsúztunk és mindenki felszállt a maga vonatjára. A vonat úton mindenki elaludt mert este mentünk dolgozni. Mire visszaértünk annyi időnk volt hogy bepakoljunk és már kocsiba is pattantunk és mentünk dolgozni. Ma megmutatták nekünk a kelesztő berendezéseket hogyan kell beállítani leírtuk a paramétereket. Közben a mai kirándulásunkat meséltük el.

augusztus 20. kedd

Ez volt a második nap amikor nem tudtam normálisan aludni, valami zavart, talán a honvágy, nemtudom, de csaptunk egy közös lakomát a fiúkkal, televíziót néztünk, majd mentünk is dolgozni. Munka előtt megittuk a szokásos kis kávénkat. Ma megmutatták nekünk a fánksütő részt. Itt két ember szokott dolgozni. Itt igazán nem sok dolga van az embernek. A lemezre felpakolja a fagyott fánk tésztákat aztán a gép bele ejti az olajba ahol egyenletes megsül mert körbe-körbe forog a tészta. A gép végén kiszedi az olajból a megsült tésztát aminek a tetejét fondánba mártja majd lemezre teszi. A másik fánk kisebb golyókra emlékeztet és a tésztája túróval van összekeverve. Ezeket is olajban sütik ki de ezeket sülés után cukorba forgatja és lemezre rakja. Kaptunk mindenből kóstolót amit megköszöntünk majd megmutatták nekünk a kelesztő berendezéseket is. Itt megmutatták hogyan kell beállítani a gépeket. Leírtuk hogy egy terméknek körül-belül mennyi a kelesztési ideje. Sajnos már nem sok mindenben tudtunk segíteni mert a fánksütőben elment az idő. Megköszöntünk a mai munkát elbúcsúztunk majd fáradtan indultunk vissza a szállásra.

augusztus 21 szerda

Kettő, Három fele keltem, Nem ebédeltem a többiekkel. Végre kipihentem magam, és átmentem venni valami ételt. A bolt előtt állt egy grillcsirke árus, tőle vettem egy egész csirkét. Az a csirke, nagyon jól esett. Volt egy kis időm, úgy döntöttem hogy kicsit beszélek az otthoniakkal. Kicsit visszafeküdtem aludni, majd indultunk dolgozni. A mai munkanapot barnakenyérrel kezdtem, mit nem lisztbe mártunk, hanem magvakba. Ezek után a tetejére vízpermet kerül, ezután mehet a kelesztőbe. Ma kaptam részletesebb ismertetőt a kelesztőről annak működéséről, és arról hogy hogyan kell kezelni. Utána már a jól megszokott, florian, és a ludwick jött. Mikezor elvágta az ujját, amiért kicsit mérges volt, hiszen nem a megszokott tempóban tudtunk haladni. Ismét gyorsan végeztünk mindennel, ezért megnéztem a többieket hogy dolgoznak, ahol tudtam beálltam segíteni. Ez a nap hamar elment, még takarításban sem kellet hogy segítsek, mert még mások dolgoztak ott ahol mi előzőnek. Amint hármat ütött az óra mentünk ki az öltözőbe, és siettünk haza. Ma este kicsit beszélgettünk a fiúkkal, a munkáról, majd aludtunk.

augusztus 22. csütörtök.

Ma felébredtünk elmentünk ebédelni. Ebédre ma burgonyát és halat kaptunk. A hal szerencsére szálkamentes volt. Miután visszatértünk a szállásra leugrottunk a Nettoba ahol ma is a visszaváltott üvegekből vásároltunk be. Elkezdtünk filmezni. a Nagyfiúk 2. néztük meg.Eltelt az a kevés szabadidőnk, már dolgozni kellet menni. Ma miközben a szokásos feladatainkat végeztünk a kelesztő helyiségnél is mivoltunk. Sven segített nekünk beállítani a kelesztőt hogy egy-egy terméknél mennyi időt kell keleszteni. Miközben keltek a termékek addig szilvákat pakoltunk. A 6 szögletű tésztákat kivettük a fagyóból 3 szem szilvát raktunk rá majd édes morzsát. Ilyet egyszer már csináltunk. Közben megkeltek a kenyerek és megnéztük milyen változásokon mentek át. Ha egy-egy kenyér nagyon mélyen lett vágva az itt meglátszódik ezeket kellett ellenőriznünk. Ha túl volt vágva a tészta akkor visszakellett dobnunk a csészébe. kelesztők úgy lettek kialakítva hogy a pékség és a kemence résznél is kivan alakítva ajtó így időt energiát spórolnak meg. Ezek után betoltuk a kemencébe és kisütöttük őket. Isteni jó illata van a frissen sült kenyérnek. Közben felgyorsult a meló és volt olyan termék aminek a felületét tojásozni kellett abba is besegítettünk. Miután itt végeztünk felsepregettünk helyükre toltuk a kocsikat megköszöntünk a segítséget és jó éjszakát kívántunk.

augusztus 23. péntek

Ma korán keltem. Kiültem a panzió előtt található padra, majd elgondolkodtam azon, mi lenne ha itt élnék a családommal, hogy viselnék, dolgoznának, egyszerűen hogy élnénk itt. Péntek van. Gondoltam. Megreggeliztem, jó volt egy kicsit a magány, hiszen mostanában eléggé egymásra vagyunk utalva, és csak egymást látjuk. Amíg

a többiek aludtak, online vásároltam, és amikor végre felébredtek, mehettünk ebédelni. A mai napon sült húst kaptunk, barna szósszal, ami kimondottan az egyik kedvencem. Megebédeltünk, megköszöntük az ebédet, majd távoztunk. Visszaértünk a szállásra majd közösen megírtuk a munkanaplót. A fiúkkal lefeküdtünk egy kicsit pihenni munka előtt. Majd eljött az idő, mennünk kellet. Ma meglepetés várt, sven várt és mutatta meg a hagymás kenyerük elkészítési módját, előzetesen én kérdeztem meg, mivel szeretnék majd itthon is sütni, ezért mutatta meg. Majd lorenzóval dolgoztam, letakarítottuk az összes vetőszalagot, majd a gépeket, és végül összesöpörtük mindazt, ami lejött a szalagról és a gépekről. 800 darab kenyeret kellet virgolni, és amire végeztünk azzal, már éjfél is lett, a munkaidőnk vége. Visszaérve a szálláshoz senki nem tudott elaludni, mivel hozzászoktunk a négy, öt órási elalváshoz. Ezért arról beszéltünk hogy már csak egy hetet leszünk itt, pedig már megszerettük a kintlétet.

augusztus 24-25 szombat vasárnap

Ma tanár úr ébresztett minket, mert ma Schwerinbe terveztünk kirándulást. A schwerin-i vonatállomáson találkoztunk a többiekkel. Scwerin Mecklenburg Elő –Promeránia tartomány fővárosa. A tartomány nyugati részén fekszik a Schwerin-i tó délnyugati partjai mentén. Rostock után a második legnagyobb tartományi város és a négy legnagyobb tartományi központ egyike. Alig 100.000 laknak itt így ez a legkisebb német tartományi főváros. Meglátogattuk a schwerini kastélyt is. A történelem szerint már a 10. században állt a kastély, mert egy utazó vándorlásai során említést tesz róla. Ez a vár volt a mecklenburgi hercegek rezidenciája, 1990 óta pedig a szövetségi gyűlésnek ad otthont. A kastélykert számos ünnepi kastélyjátéknak ad otthont. A kastély felépítése után nem sokkal megalapították az első székesegyházat, ami az egyetlen középkori műemléknek tekinthető. Ha nem is eredeti formájában, de mai napig fennmaradt és látogatható. Ez a környék tavakban nagyon gazdag. Az itt lakók Schwerin-t a hét tó és erdők városának nevezik. Onnan kapta ezt az elnevezést, hogy még mielőtt elkezdődött volna a városiasodás valóban csupán hét tó és rengeteg erdő borította ezt a területet. De nevezik még dómvárosnak, székvárosnak és észak Firenzéjének. A belváros szűk macskaköves sikátorain is végig sétáltunk. Sajnos csak kívülről, de megcsodálhattuk az Állami Színházat is. Elmesélték nekünk, hogy a színház számos előadó teremből áll. Található itt hangversenyterem, bábszínház, de még színházi kocsma is. Az állami múzeumba sikerült bejutnunk ahol 16.-18. századi holland festők gyűjteményeit csodálhattuk meg. Lenyűgöző, hogy egy ilyen aprócska fővárosba mennyi minden belefér.

agusztus 26.

Ezután elmentünk ebédelni. Ma rizst kaptunk gombás csirkés raguval. Miután mindenki hasa tele lett fogtuk magunkat és visszatértünk a szállásra. A délutáni pihenés után mindenki frissen fitten vágott neki a munkának. Ma az előző napokban megtanult kemencéket használtuk. Nagyon gyorsan vetik be a kenyereket. Közben volt 1 pici időnk megmutatták nekünk a lisztsilókat is. Ezek után a termékek felületét tojásoztuk le majd beraktuk őket sülni. Itt a kelesztők nagyon nagyok akár egy garázs egy autó simán beférne. Miután egy-egy termék kisült hagyjuk kihűlni majd a csomagolórésre visszük ahol ládákba fakokba rakjuk a termékeket. Egy terméket általában egy ember csomagol hogy nehogy kavarodás legyen belőle. Megmutatták nekünk a láda és lemez mosókat is. Itt különböző mosogatószerekkel dolgoznak. Mindent megmutattak nekünk segítettünk eltakarítani majd elköszöntünk átöltöztünk és mentünk vissza a panzióba. Ajtóink előtt csokoládé várt minket amit tanár úr rakott oda nekünk, Jó érzés volt kapni, hisz amíg kint tartózkodtunk csak egymásra számíthattunk. A fiúkkal a jól megérdemelt munka utáni sör elfogyasztása után, meg is fáradtunk, nem is tétováztunk, fürdés után egyből aludtunk

augusztus 27. kedd

Dél táján ébredtünk a fiúkkal. Miután a lányok is felébredtek, indulhattunk ebédelni, ahol egy szokatlan ebéd várt. Rántotta, burgonyapürével. Engem azonnal megvett a kombináció, rá is vetettem magam, és nem csalódtam. Mint mindig az étel nagyon finom volt. Visszatértünk a panzióba, beszélgettünk, filmeztünk, majd indultunk dolgozni. Ma Viktorral dolgoztam, és egy úgynevezett citromos kenyeret készítettünk, túrós-kakaós szeleteket és egy újdonságot a málnás süteményt. Lepapíroztuk a tálcákat, majd 1,2 kg tésztát mértünk, amit egyenletesen el kellet kenni. Erre kellet rápakolni a málnát, úgy hogy a tészta ne látszódjon ki. Miután 32 tálcával végeztünk, egyesével forró zselatinnal öntöttük nyakon a málnákat. Az idő nagyon gyorsan telt, észre se vettük és letelt a munkaidőnk. Hazaérvén minthogy nagyon fáradtak voltunk, letusoltunk és lefeküdtünk aludni.

augusztus 28. szerda

Ma délben keltem, amint felkeltem indultunk is ebédelni. Az ételről még mindig ugyanaz volt a véleményem, mi nem is fog változni az elkövetkezőkben. A német konyha jó. Távoztunk és visszatértünk a panzióba. Ezután egy kis sétára indultunk, tanár úr kíséretében. Ez egy kisebb vadaspark volt, telis tele állatokkal. Aranyfácán, bagoly, kacsa, liba, kecske, malac, láma és még sok más. Haza indultunk, én lefeküdtem mert nem éreztem jól magam. De nem pihenhettem sokáig, eljött a munka ideje. Ma a cukrász termékekkel ismerkedtünk meg. Engem nagyon érdekel a cukrászat, így, nekem ez duplán jó volt: mert tanulhatok valami újat, és még a cukrászathoz kapcsolódik. Sok terméket gyártanak, sok szép tortát, emeleteset, különleges formájút, szeletes tortákat, mint például: málnás, mandarinos, epres sütemények. Van egy különleges ami a kedvencem, az a puncs kúp. Puncs tésztát, egy keksz karikára nyomnak habzsákkal, majd lehűtik, ezek után csokoládéba mártják, és hadják rászáradni. Mindegyikből csináltunk egyet, gyakorlás kép. Ez a nap is hamar eltelt, mit is mondjak, hamar eltelt az egész ! hazatértünk, majd bedőltünk az ágyba.

2013. augusztus 21.

Ma mindenki korán kelt. Elmentünk ebédelni, majd siettünk haza, mivel filmet néztünk. Én sajnos elaludtam rajta, és már csak arra keltem fel, hogy bekell pakoljak a táskámba, és menjek dolgozni. A mai munkanapon a csoporttal együtt, a kelesztőgéppel, dolgoztunk, önállóan állítottuk be, majd helyeztük be a termékeket. Nekem ez nem annyira ment, de szerencsére a csoportból azért valaki tisztában volt vele teljesen. Persze mindvégig segítettek, ott voltak, és felügyeltek ránk, nem-e valami nagy butaságot teszünk. Ez a nap nem volt valami fárasztó, így este egészen hat óráig csak forgolódtam. De izgatottam vártam mi hoz a holnap.

2013. augusztus 22.:

A finom ebéd után, majd kipukkadtam, annyira jóllaktam. Amint visszaértünk a panzióba, egyből ágynak estem, és próbáltam kiheverni, azt a telített érzést. Hat órakor ébredtem, és már csak annyira volt időm, hogy vegyek egy forró zuhanyt, és elinduljunk a munkahelyre.

A mai napon is együtt voltunk, de ma egy folyamattal előrébb léptünk, és most a kemencéknél találtuk magunkat. A termékeket mi készítettük elő a sütésre, közben megismertük a pékségben működő kemencéket, fajtáit. Persze itt is felügyelet alatt álltunk vigyázva minden lépésünket. A sütési paramétereket a vezetőink adták meg, és mi beállítottuk a feladatnak megfelelően. Majd a kemencébe helyeztük a termékeket, végigszemlélhettük a sütés folyamatát. Ez a nap sem volt fárasztó. Amint hazaértünk letusoltunk és lefeküdtünk aludni.

2013. augusztus 23.

Korán keltem, mivel az előző nap nem írtam meg a munkanaplóm, ezért ma pótoltam. Ma kihagytam az ebédet, rosszalkodott a gyomrom. Ezért inkább csak kekszet ettem, tejjel kísérve. Kapcsolatba léptem az otthoniakkal, beszéltem velük telefonon is, interneten is. Elmeséltem nekik, milyen nagyszerűen érzem magam Németországban.

A délutáni lazítás után, eljött a munka ideje, ezért pakoltunk, és elindultunk.

A tegnapi nap mintájára dolgoztunk ma is, ma is kemencéztünk, és előkészítettük a termékeket a sütéshez. Én megégettem az ujjam, nem éppen szerencsés napom volt, mivel aznap még az egyik pólóm is eltűnt. Szerencsére más nem esett áldozatul a kemencéknek, csak én. Itt – ott besegítettünk ahol lehetett, de siettünk vissza a kemencékhez, figyelni a sütés folyamatát, és mivel hallottuk, hogy majd teljesen önállónak kell lenni, feltettünk pár kérdést az oktatónknak.hamar belelehetett tanulni, talán Ricsinek tetszett ez a legjobban, és Viktornak, de nekem annyira nem. A kenyér és a kondi sokkalta hangulatosabb volt. A szünetünk egy jó félóra volt, ettem egy kicsit, nem bírtam ki hogy ne kóstoljam meg azokat a túrós fánkgolyókat. Amint végeztünk a szünettel, visszatértünk a kemencékhez.

2012.augusztus 24-25.: Kirándulás Schwerinbe.

Talán ezt vártam a legjobban az utolsó hetekben. Schwerin Mecklenburg-Elő-Pomeránia tartományi fővárosa. Rostock után a második legnagyobb tartományi város, és a négy legnagyobb tartományi központ egyike. Alig 100 000 lakosával a legkisebb némettartományi főváros. Schwerini-tó déli és nyugati partjai mentén terjedt ki. A mai schwerini kastély helyén állt várról már a 10. században említést tesz egy utazó. Ez a vár volt amecklenburgi hercegek rezidenciája, a kastély pedig 1990 óta a szövetségi gyűlésnek ad otthont. Gyönyörű, szemetgyönyörködtető táj, ha valaki németországban jár, ezt nem szabad kihagynia. Mikor hazaértünk, nem kívántam mást, csak annyit hogy legyen melegvíz, és feküdhessek bele az ágyamba. Szerencsére mindkettő kívánságom beteljesült, és kipihentem magam.

2013. augusztus 26.:

A mai napon, a kemencéket, önállóan állítottuk be, majd használtuk, persze az oktatónk felügyelete alatt, bár elsőnek elég nehéz volt beleszokni a kemencézésbe, a gépek kezelésébe, de nagyon nagy élmény volt. Iszonyú meleg volt, hat darab kemence volt egymás mellett. A kész termékeket ládákba pakoltuk, majd onnan vitték a csomagolóba. Nehéz nap volt, mindenki nagyon elfáradt. Gyorsan átöltöztünk majd indultunk is haza. Ahol a mai nap élményeiről, beszélgettünk és az elkövetkezendő hetekről. Majd elvonultunk a szobánkba, majd nyugovóra tértünk.

2013. augusztus 27.:

Egyre rosszabb volt a hangulatunk, mivel lassan a végéhez értünk németországi utunknak. Egy óra körül keltünk fel, majd siettünk ebédelni. Az ebéd kolbász volt krumplipürével. Kedvenc, örültem hogy kicsit kiadósabb volt az ebéd, mint amilyen szokott lenni. Ma délután mindenki pihent, probált ráhangolódni a ma este munkára, és elfelejteni azt hogy pár nap múlva megyünk haza. Persze ennek örültünk is, de vegyes érzelmek kavarogtak bennünk. Elindultunk a munkahelyre, Viktor lassan vezetett, nem sietett, amint beértünk, mindenki érezte rosszkedvünket. De egyből felvidítottak, a németek viccesek. A mai napon a cukrászatban munkálkodtunk, legnagyobb örömömre. Megismertünk különböző termékeket, termék fajtákat, és persze elkészítési módját. Kedvencünk volt a mandarinos, mivel itt nagy mennyiségben készítenek süteményeket, és nem sok fajtát, mert elég időigényes. Nem fáradtunk el, inkább agyilag, mert itt a pontosságra kell figyelni, mindennek stimmelnie kell, csak akkor áll össze tökéletesen a sütemény. A nap végén hazatértünk, megittunk egy lazító sört, és a hazaútról beszélgettünk.

2013. augusztus 28.:

Ma is korán keltünk, nem tudtunk aludni, már teljesen hozzászoktunk az éjszakai életmódhoz. Elmentünk ebédelni, ahol rakott tészta volt, sajtos. Teli hassal hazaindultunk, le is feküdtünk ejtőzni egy kicsit. Beszélgettünk, tv-ztünk, és egyre csak a hazaútról beszélgettünk. Megnéztünk egy filmet, majd munkába indultunk. A munkahelyen most különösen jó volt a hangulat, nem csak a kenyereknél, hanem úgy általában. Mindenki mosolygott, mintha mindenki béremelést kapott volna. Ma a tegnap elkezdett cukrászati munkákat folytattuk, oktatónk segítségével, mi készíthettük el, azokat a termékeket amit ott gyártanak. A mandarinos süteményt választottuk, viszonylag egyszerű volt elkészíteni, és nagyon finom volt. Hamar elröppent az idő, a cukrászatban mindig hamar eltelik az idő. Mielőtt hazamentünk volna ettünk egy kicsit az általunk készített süteményekből, majd hazaindultunk

2013. augusztus 29.:

Ma reggel frissen ébredtünk, ennek örömére futottunk egy-két kört a parkban, ahol velünk egyetemben, futottak fiatal lányok is. Ha ezt tudjuk sűrűbben járunk futni. Letusoltunk, majd elmentünk ebédelni. Milánói sertésbordát ettünk, ami nagyon finom volt, és most kaptunk mellé sütit is. Siettünk haza ahol még vettünk a grill csirke árustól egy csirkét, a munkára, nehogy megéhezzünk, majd indultunk is oda. Ma is a cukrászatban dolgoztunk, tortákkal, nagyobb süteményekkel. Megtanultuk a befejező műveleteket, a kikészítő műveleteket. Ez a nap telt talán eddig a leggyorsabban, a napok közül. A hazaúton a holnapi napról beszéltünk, hiszen az lesz az utolsó. Keveset még beszélgettünk, majd nyugovóra tértünk.

augusztus 30.

Reggel hamar felkeltünk és elmentünk ebédelni. Jól megnéztük az éttermet, ugyanis tudtuk, hogy a mai napon látjuk utoljára, ugyanis az utolsó munkanapunkhoz érkeztünk. Ebéd után hazamentünk és befejeztük a bőröndök bepakolását, csupán a holnapi ruhánkat és a munkaruhát nem csomagoltuk el. Délután dönereztünk egy utolsót, majd munkába mentünk. A mai este önállóan kellett termékeket készítenünk amiket Sven követett figyelemmel. Linzert, mandulás szeletet és marcipános kosárkát készítettünk. Sven megdicsért minket, mert minden termék nagyon jól sikerült, legfőképp a kosárkákkal volt megelégedve, amelyeket bár lehet, hogy egy kicsit lassan, de tökéletesen készítettünk el. Mivel utolsó munkanapunk volt, ezért hamarabb elengedtek minket, így volt időnk még egyszer végigmenni az üzemen és mindenkitől elköszönni. Végül az irodába is bementünk, ahol megköszöntük ezt a lehetőséget és jót beszélgettünk a vezetőkkel. Fantasztikusan éreztem magam ez után az 5 hét munka után. Érzem, hogy sokat köszönhetek ennek a lehetőségnek és, hogy sokat fejlődött a szakmai tapasztalatom.

augusztus 31.

Az utolsó nap reggelén Rostockba utaztunk, ahol az egész csapat újra együtt volt. Itt a tanárok, gyakorlatvezetők és munkaadók közreműködésével megtörtént a tanulók értékelése. Először szóban, majd írásban értékelték a munkánkat, majd mi is értékeltünk azt és az egész programot. Ezt követően az EuroPass mobilitási igazolások aláírása történt meg, majd a kísérő tanárok értékelték a projektet és mindenki köszönetet mondott a programban részt vevőknek. Miután a megbeszélés véget ért, elbúcsúztunk és felszálltunk a buszra, ami Magyarországra vitt minket. Az utazás elég hosszú volt, filmet néztünk, beszélgettünk és persze aludtunk. Már vártam, hogy újra lássam a családomat, de sajnáltam, hogy itt kell hagynom ezt a fantasztikus országot. Rengeteg élménnyel és tapasztalattal gyarapodtam ez alatt a nyár alatt. Szakmai szempontból is nagy fejlődés volt számomra ez a program. Én csak ajánlani tudom ezt a programot, mivel tökéletes tapasztalat szerzés mint életszituációként, mint szakmai tapasztalatként.

